

Sygn. akt II Cz 1286/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanego J. G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 8 sierpnia 2014 r., sygn. akt I C 151/12

w sprawie z powództwa (...) S.A. w W.

o zapłatę 1.775,03 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Jak wskazano w zaskarżonym postanowieniu, zarządzeniem z dnia 23 czerwca 2014 r., wezwano skarżącego do uzupełnienia braków zażalenia poprzez złożenie jego odpisu, wskazanie zarzutów jakie podnosi, oznaczenie czy wnosi o zmianę czy też uchylenie postanowienia, wskazanie kiedy skarżący dowiedział się o nadaniu klauzuli wykonalności i czy prowadzona jest przeciwko niemu egzekucja, a jeśli tak to przez którego komornika, oznaczenie stron postępowania oraz do uiszczenia opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 30 zł, w terminie tygodniowym od daty doręczenia, pod rygorem jego odrzucenia. Wezwanie to zostało doręczone dnia 14 lipca 2014 r., a zatem termin do jego wykonania bezskutecznie upłynął w dniu 21 lipca 2014 roku. Wbrew bowiem argumentom zawartym w uzasadnieniu pisma uzupełniającego rozpoznawane zażalenie / k. 98 /, z akt sprawy jednoznacznie wynika, że skarżący w ogóle nie odpowiedział na wezwanie Sądu, które dotyczyło jego zażalenia z dnia 16 czerwca oraz, że złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. W terminie od doręczenia wezwania, do wydania zaskarżonego postanowienia / tj. do 8 sierpnia 2014 r. /, akta nie zawierają jakichkolwiek pism od skarżącego. Co istotne, do dnia dzisiejszego nie uzupełnił on również wskazywanych wyżej braków.

Zatem w sytuacji, gdy skarżący nie uzupełnił braków swojego pierwotnego zażalenia, uznać należało, że Sąd Rejonowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, a co tym samym przemawia za bezzasadnością niniejszego zażalenia- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.